

rakter for fremtræden end for den politik, man måske kommer med.

Det flertal er der altså, og så må vi jo prøve at få det bedste ud af det. Og det bedste ud af det får vi selvfølgelig ved at se på, hvad det er for et regelgrundlag, der ligger nu, dels den betænkning, der er, dels den redegørelse, som er kommet, og så se på, hvordan vi kan gøre det endnu bedre, så vi dog lapper på det system, som er, og som i højere grad udvikler sig.

Det, vi kan gøre, er selvfølgelig at sikre nogle klare skillelinjer, sikre, at de særlige rådgivere, der er i ministerierne, kommer og går med den pågældende minister, så det står krystalklart, at den, der er ansat for at betjene en minister i en given situation, selvfølgelig ikke hænger over til en efterfølgende minister, der har en anden dagsorden, nogle andre ting, der skal varetages.

Det er selvfølgelig en helt grundlæggende regel, som gør, at det da også på den måde, kan man sige, hvis man endelig har det her system, kan være bedre, at det er sådan, at vedkommende bliver ansat som særlig rådgiver frem for som almindelig embedsmand, hvis den almindelige embedsmand – det er også lidt i forhold til den diskussion, fru Marianne Jelved rejste – i øvrigt varetager spindoktorens opgaver, for så er det jo et spørgsmål om, at embedsmanden jo også er der til den efterfølgende minister, som kan have andre interesser. Det er den ene ting.

Den anden ting er selvfølgelig at sikre, at de her særlige rådgivere er udskilt fra det øvrige, altså at det står klart, at det øvrige embedsmandskorps' opgaver er sådan og sådan og er upåvirkelige af, at der er en særlig rådgiver.

Kl. 11.35

Her tænker jeg selvfølgelig på det dilemma, der jo også opstod, som man til dels også har prøvet at tage højde for i redegørelsen, vi tidligere også har hørt om her fra talerstolen her, i forhold til euro-afstemningen, i forhold til Amsterdamafstemningen, altså hele EU-siden, problematikken med folkeafstemninger, hvor der jo er en uklarhed i forhold til, hvornår det almindelige embedsmandskorps i virkeligheden går ind og tjener en ministers politiske ønsker, som har karakter af partipolitik, f.eks. den pjece, vi så i sin tid, og som også gav anledning til stor debat.

Det er også en af grundene til, at der i forslaget til vedtagelse står, at det ikke kun er de særlige rådgivere, man skal vurdere i det fremadrettede arbejde, men også embedsmænd generelt. Det er selvfølgelig også et ønske fra vores side

om, at man hele tiden har øje for, hvordan vi sikrer, at den almindelige embedsmand ikke bliver misbrugt af en minister til at varetage nogle rent partipolitiske hensyn under dække af, at det foregår i en folkeafstemning om fremtidige EU-forhold.

Hele det der dilemma, som vi har haft og diskuteret, og som jeg så siger der også er skrevet om, skal jo også belyses ekstra.

Det gør så, at jeg når frem til som konklusion på det her, at de udmærkede tanker, der nu er fremlagt i et andet vedtagelsesforslag, kan være rigtige og fornuftige, men vi bliver nødt til at gå ind og finde ud af, hvordan vi får det her gjort klarere, får det fremadrettet, for regeringens skyld havde jeg nær sagt – en regering vil aldrig rigtig synes, det her er morsomt, det tror jeg ikke, det er altid et spørgsmål, om man lægger lidt flere bånd på en regerings muligheder – men jeg tror i virkeligheden også, at det for den siddende regerings skyld er vigtigt, at Folketinget nu gør noget ekstra på dette område for at skabe de klare retningslinjer, som der så er lagt op til.

Vi håber, at det arbejde, der nu sættes i gang, kan være færdigt på meget kort tid, at vi ikke taler om år, men taler om måneder, og at Folketinget så på baggrund af det arbejde igen kan se på sagen og sørge for, at der er fuldstændig klare retningslinjer for det arbejde, der foregår fremover.

Pia Christmas-Møller (KF):

Mellemmand eller filtre mellem befolkningen, vælgerne og de ansvarlige politikere kan aldrig efter min principielle opfattelse være et selvstændigt mål. Måske kan det være et nødvendigt middel i nogle praktiske situationer. Jeg synes derfor, det er meget vigtigt, at vi får den forespørgselsdebat, som SF har rejst i dag. Det vil jeg godt takke for.

Jeg har selv tidligere givet udtryk for, at der måske nok kunne være behov for at sætte fokus på det her centrale tema, ikke alene af hensyn til offentligheden, men også af hensyn til aktørerne selv.

Det er min forventning og mit håb, at vi via denne debat dels kan få punkteret nogle myter om de særlige rådgivere og de særlige spindoktorens betydning, dels få større klarhed over de regler og vilkår, de forventes at arbejde inden for.

Jeg synes, at vi allerede på nuværende tidspunkt i debatten er kommet ganske langt i den retning til trods for den temmelig langvarige af-